

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2491/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Ђорђевић Топличевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Миловановић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Жарко Вујовић, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији умешача изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3680/18 од 07.02.2019. године, у седници већа одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија умешача на страни туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3680/18 од 07.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу, П 11347/16 од 12.01.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да тужилца има право својине на $\frac{1}{2}$ и дела куће са помоћним објектима, саграђеним на к.п. ..., уписаним у ... КО ..., као и на покретним стварима ближе описаним у изреци. Одбијен је као неоснован, део тужбеног захтева тужиле којим је тражио да се утврди њено право својине на $\frac{1}{2}$ делова покретних ствари, ближе наведених у изреци. Обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 73.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 3680/18 од 07.02.2019. године, одбио жалбе туженог и умешача на страни туженог и потврдио првостепену пресуду у усвајајућем делу у односу на непокретности, док се иста пресуда у преосталом усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка укида и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену умешач на страни туженог је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 15.11.2016. године, а вредност побијаног дела предмета спора коју је тужила означила у тужби је 20.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Тужили не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић